

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37.320/2013/4. szám

A Kúria a dr. Pörzse Tamás és dr. Kocsis Dániel ügyvédek által képviselt felperesnek a dr. Kiss Tibor Zoltán ügyvéd által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen telephely működésével kapcsolatos panasz tárgyában hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. március 8. napján meghozott 16.K.28.401/2013/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.28.401/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. szeptember 20-án levélben fordult a Budapest-Zugló Polgármesteri Hivatala Jegyzőjéhez a szomszédságában levő telephelyen folyó tevékenység miatt. 2007. szeptember 26-án a felperes megjelent az elsőfokú hatóság hatósági osztályán és vizsgálatot kért a gumijavítási tevékenység végzése kapcsán, kifogásolva a telephelyen folytatott, nyugalmat zavaró zaj- és porhatással járó, engedély nélküli tevékenység végzését.

A felperes panaszbeadványának kivizsgálása tárgyában többször került sor helyszíni szemle tartására, az eljárás többször megismétlésre került.

A hatóság 2007. október 16-án helyszíni szemlét tartott, amelyen a felperes előadta, hogy a gumijavítási, gumi-centírozási tevékenység zajos, bűzös, azt nem csak a műhelyben, de az előtte levő udvarban is folyamatosan végzik. Kifogásolta az utcán parkoló gépkocsik által okozott környezetszennyezést. A hatóság megállapította, hogy az ellenőrzött telephelyre a 2005. április 29-én kelt 11/271/2005/2. számú határozattal a T-G Bt. (a továbbiakban: Bt.) kapott telepengedélyt TEÁOR 50.20. gépjárműjavítás tevékenységre azzal a kikötéssel, hogy a tevékenység csak a

műhelyben végezhető. A 2007. október 16-án tartott helyszíni szemlén a hatóság tevékenységre utaló nyomot nem talált. A helyszínen a perben nem álló úgy nyilatkozott, hogy az ingatlanon felújítási munkák folynak. a perbeli ingatlanra 2007. augusztus 6-án kért gumijavítási, gépjármű javítási tevékenységre telepengedélyt egy 2007. augusztus 5-én kötött bérleti szerződéssel. A helyszínen, a Bt. alkalmazottja tartózkodott, a telephelyen gumiszerelő tevékenység nem folyt. Az alkalmazott a munkaszerződését bemutatni nem tudta, állította, hogy a telephelyen csak a Bt. folytat tevékenységet. Az alkalmazott utólag benyújtotta munkaszerződését, mely szerint 2007. október 1-től áll a Bt. alkalmazásában gumiszerelőként. A hatóság 2007. október 30-án céllenőrzést folytatott le, a telephelyen a műhelyben folytak munkálatok és a korábbi helyszíni szemlén jelenlevő alkalmazott tartózkodott a műhelyben, az aznapi munkáról kibocsátott számlát a Bt. állította ki, gumi-centírozási szolgáltatásról.

Újabb megismételt eljárásban az eljárásra kijelölt hatóság, a Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzat Jegyzője nevében a Polgármesteri Hivatal Hatósági Főosztály Kereskedelmi Osztálya 2008. május 13-án helyszíni szemlét tartott, az alkalmazott volt jelen, aki úgy nyilatkozott, hogy csak gumijavítást végeznek légkulccsal és kompresszorral. Ez az egyetlen zajjal járó tevékenység, de nincs mindig munka. A hatóság az ellenőrzéskor megállapította, hogy zaj a műhely előtt még kihallatszott, de a szomszéd, a felperesi panaszos ajtaja előtt már alig volt hallható.

Egy újabb megismételt eljárásban a hatóság 2008. november 20-án tartott helyszíni ellenőrzést a telephelyen, ahol a korábbi ellenőrzésekkor is jelenlevő alkalmazott dolgozott az ingatlanon a műhely előtt, az udvaron. Az alkalmazott úgy nyilatkozott, hogy 2008. augusztusától a műhelyben nem a Bt., hanem a D T Kft. (a továbbiakban: Kft.) végzi a tevékenységet. A telephelyre a nevére kiadott telepengedéllyel rendelkezik, aki ennek a Kft.-nek egyik tagja. A hatóság megállapította, hogy a Kft. cégkivonata szerint a Kft. tagjai között nem szerepel. A hatóság az engedély nélküli tevékenység végzését külön határozattal megtiltotta.

A hatóság a 2009. január 22-én lefolytatott helyszíni szemlén rögzítette, hogy a telep üzemeltetője, a Kft. kb. 1-2 hónapig, november-decemberben csak besegített a tevékenységbe. telepengedély iránti kérelmet nyújtott be, amely eljárás folyamatban volt, jogerős engedéllyel még nem rendelkezett. Ugyanakkor a hatósági eljárásban ügyészi felszólalásra megállapítást nyert, hogy a Bt. részére 2005-ben kiadott telepengedélyt adó határozatot a felperes részére nem kézbesítették, így az nem emelkedhetett jogerőre.

Az elsőfokú hatóság a 2009. február 4-én kelt VIII/61/3/2009. számú határozatával a panaszt elutasította, ezt az alperes jogelődje, a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal a 2009. július 8-án kelt B-1194/3/2009. számú határozatával helybenhagyta. E határozat felülvizsgálata iránt a felperes keresetet nyújtott be és a Fővárosi Bíróság a 2010. április 28-án kelt 18.K.34.401/2009/10. számú jogerős ítéletével az alperesi jogelőd határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte előírva a tényállás tisztázását.

A jogerős ítélettel elrendelt új eljárásban a hatóság belföldi jogsegély keretében megkereséseket foganatosított. Az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Felügyelőség Közép-magyarországi Munkaügyi Felügyelősége a 2010. szeptember 27-én érkezett válaszában közölte, hogy munkaügyi ellenőrzést folytattak a telepen, megállapították, hogy a korábbi ellenőrzésekkor is jelen levő alkalmazott már egyéni vállalkozónál áll munkaviszonyban 2009. január 6-tól. Budapest Főváros Főjegyzője megkeresésre közölte, hogy a Bt. 2004. december 16-án jelentkezett be az iparüzési adó hatálya alá, de 2008-2009. adóévekre bevallást nem adott be. A Kft. 2000. április 10-én jelentkezett be az iparüzési adó hatálya alá, de 2009. évre adóbevallási kötelezettségét nem teljesítette. 2009.

január 5-től van bejelentkezve az iparüzési adó hatálya alá. A Bt. ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy a telephelyen 2007. áprilisáig folytattak gumijavítási tevékenységet. képviselője eljáró jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy 2007. augusztus 5-én kötött bérleti szerződést a telepre, telepengedélyt 2008. június 8-án kapott, de az nem emelkedett jogerőre, ezért a Kft. működött 2008. őszén 2-3 hónapig a telephelyen. 2009. januárjától működik a telephelyen. A hatóság 2010. október 14-én újabb helyszíni ellenőrzést tartott, alkalmazott dolgozott a telephelyen, a szemle során közterületen ipari tevékenység nem folyt.

Egy újabb megismételt eljárásban a hatóság a telep tulajdonosát kereste meg, aki a bemutatott bérleti szerződések alapján úgy nyilatkozott, hogy 2007. és 2011. között a Bt. és egyéni vállalkozó üzemeltette a telepet, a Bt. 2011. év elején hagyott fel a tevékenységgel, 2007. augusztus-szeptemberétől végez gumiszerelési tevékenységet. A hatóság a telep szabályos működésének megállapítására bizonyítási eljárást folytatott le. A Fővárosi Tűzoltó Parancsnokság, a Budapest Főváros Kormányhivatala Budapest XIV., XVI. kerületi Népegészségügyi Intézete, a Közép-Dunavölgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség megállapításai szerint a telepen szabálytalanságot, hiányosságokat nem találtak, a telep a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően működik. A telepen bejelentés-köteles légszennyező pontforrás nincs, diffúz légszennyezést nem tapasztaltak. A hatóság úgy ítélte meg, hogy a felperes által csatolt fényképfelvételekből nem állapítható meg, hogy a panaszolt telephely előtti közterületen bejelentés vagy telepengedély köteles ipari tevékenységet végeznek. Közterületi munkavégzésre szolgáló adatot a helyszíni ellenőrzéseken készült jegyzőkönyvek sem rögzítettek.

Mindezek alapján az elsőfokú hatóság a 2011. augusztus 8-án kelt VIII/11661/13/2011. számú határozatával a felperes panaszát elutasította. Határozatában utalt arra, hogy 2009. március 31-től hatályba lépett a 358/2008.(XII.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.), amely hatályon kívül helyezte a kérelem benyújtásakor hatályban volt 80/1999.(VI.11.) Korm. rendeletet, így a folyamatban lévő eljárásban a hatóságnak az R. rendelkezései alapján nem volt jogi lehetősége a teleppel kapcsolatban birtokvédelmi jellegű vizsgálatok lefolytatására. Az R. 1.számú melléklet 36. pontja szerint a gumiabroncs újrafutóztatása, felújítása már nem engedélyköteles, hanem csak bejelentés-köteles tevékenység. Az R. 4.§-a alapján a telep szabályos működése tekintetében az érintett hatóságokat megkereste, akik szabálytalanságokat nem állapítottak meg. A felperes olyan üzemeltető ellen élt panasszal, aki a telephelyen már nem végzi a kifogásolt tevékenységet, ezért a fentiekre is tekintettel a panasz elutasításáról döntött.

A felperes fellebbezést nyújtott be az elsőfokú határozat ellen és az alperes a 2011. december 12-én kelt 40BP-1467/14/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Megállapította a másodfokú eljárás során, hogy a Bt. 2011. április 7-én megszűnt, végelszámolására került sor, a Kft.-vel szemben külön eljárás folyt, továbbá bérleti szerződés alapján bejelentés-köteles tevékenységként a gumijavítási tevékenységet végezheti, így a hatóság a telephelyen működő vagy működött társaságokkal szemben eljárva vizsgálta a telephely működésével kapcsolatos jogszabályi előírások betartását. Kifejtette, hogy a szomszédjogi panaszok vizsgálatára a megismételt eljárás során a hatóságnak már nem volt hatásköre, ezért a panasz elutasítására jogszerűen került sor.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, ezért azt ítéletével elutasította. Hangsúlyozta, hogy az eljárás tárgya csak a keresettel támadott alperesi határozat jogszerűsége volt, a bíróság a külön eljárásban hozott egyéb határozatok jogszerűségét nem vizsgálhatta. A hatóság a többször megismételt eljárásban tisztázta, hogy a telephelyen kik végeztek tevékenységet. A Bt.

végelszámolása 2011. május 6-án megkezdődött, a tevékenységet a telephelyen megszüntette, így ezzel a társasággal szemben a hatóság már nem járhatott el. A Kft. néhány hónapig folytatott tevékenységet a telephelyen, a céggel szemben külön eljárásban került határozat meghozatalára sor, szemben az engedély nélküli tevékenység végzése miatt külön eljárásban hoztak határozatot. Az időközben bejelentés-kötelessé vált tevékenységet a bejelentés nyilvántartásba vételét követően jogosult volt folytatni. Az időközi jogszabályváltozásra figyelemmel a hatóság a tevékenység szomszédokra gyakorolt hatásának vizsgálatára már nem rendelkezett hatáskörrel. A bíróság megállapítása szerint a hatóság a tényállás tisztázási kötelezettségének a többször megismételt eljárásban eleget tett. A hatóság tényállás tisztázási kötelezettségébe esően csak a döntéshez szükséges, releváns tényeket volt köteles feltárni, a hatáskörébe nem tartozó kérdések tisztázása nem volt a feladata. Kihangsúlyozta, hogy az eljárás során - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1) bekezdése értelmében - a hatóság csak a határozathozatalakor hatályban levő jogszabályok keretei között járhatott el, megszűnt hatáskörét nem gyakorolhatta. A bíróság álláspontja szerint a hatóság határozata részletesen tartalmazta az előzményi eljárásokban megállapított tényeket és a döntés indokait. A határozat ugyan részletesen nem rögzítette a felperes által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait, azonban a határozat tartalmában helytálló döntést tartalmazott, ez az eljárási szabálysértés pedig az ügy érdemére nem hatott ki. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes törvényes döntést hozott, a panasz elutasításáról jogszerűen döntött.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereseti kérelmének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A.§ (2) bekezdés második fordulatát, 206.§ (1) bekezdését, 339/B.§-át, 221. (1) bekezdését, 213.§-át, továbbá Ket. 1.§ (1) bekezdését, 50.§ (1) bekezdését, 72.§ (1) bekezdés e/eb) és e/ed) pontját, 102.§ (5) bekezdését, továbbá a Budapest-Zugló Képviselő-testületének 19/2003.(VII.8.) számú rendelettel elfogadott Zugló Kerületi Városrendezési és Építési Szabályzatának, Zugló Kerületi Szabályozási Tervének (a továbbiakban: ZKVSZ) 24.§ (5) bekezdését, továbbá az R. 2.§ (1) bekezdését, 7.§ (2) bekezdését és 10.§ (2) bekezdését. Előadta, hogy a panaszának három eleme volt. Ebből az eljárás során nem került tisztázásra, hogy a telep jogszabályi előírásoknak megfelelően működött-e, ki és milyen jogcímen végzett tevékenységet a telepen. Álláspontja szerint a bizonyítási teher megfordult, mert vitatta a közigazgatási szerv által megállapított tényállást, így a bizonyítás nem őt, hanem az alperest terhelte. Sérelmezte, hogy a bíróság az ítéletében tényállást nem állapított meg, a megkeresett szakhatóságok nyilatkozata közti ellentmondásokat nem oldotta fel. A zaj- és rezgés elleni védelem kapcsán vizsgálat nem történt, holott az a jegyző hatáskörébe tartozott volna. Az általa benyújtott fényképfelvételek értékelése elmaradt. Álláspontja szerint bejelentés-köteles tevékenység esetén sem hagyható figyelmen kívül, hogy a tevékenységet a hatályos jogszabályoknak megfelelően végzik-e. Kifejtette, hogy az R. birtokvédelmi jellegű rendelkezéseinek hiányában is a hatóság kötelessége bejelentésre, vagy akár hivatalból is vizsgálni az egyéb jogszabályokban foglalt előírások teljesítését, annak esetleges megsértését, így azt is, hogy a telep megfelel-e a tevékenység végzésére, a telepen végezhető-e az adott ipari tevékenység. Sérelmezte, hogy a Pp. 3.§ (3) bekezdése szerint a bíróság megfelelő, kielégítő tájékoztatást nem adott, nem folyt teljes körű bizonyítási eljárás, a felperes által felajánlott bizonyítást indokolás nélkül mellőzték, a tényállás nem került tisztázásra. Állította, hogy a birtokvédelem körébe tartozó kérdések vizsgálata nem lett volna mellőzhető, súlyos téves e körben a hatáskör hiányára való hivatkozás.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta és vizsgálhatta felül.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a bizonyítás a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a keresetben állított jogsértések megvalósultak. A Pp. 336/A.§ (2) bekezdése értelmében a bizonyítási teher nem fordult meg, a bizonyítási teher megfordulásához nem elegendő a tényállás vitatása. A hatóság által megállapított tényállás valóságának megdöntése esetén fordul meg a bizonyítási teher. A felperes ilyen bizonyítékkal a peres eljárás során nem szolgált, így a bizonyítási teher őt terhelte. A Pp. 3.§ (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség elmulasztása az ügy érdemére nem hatott ki, az ügyben további bizonyításra nem volt szükség. A többször megismételt eljárásokban a hatóság számtalan esetben tartott helyszíni szemlét, a tényállást feltárta, a szükséges bizonyítást lefolytatta.

A hatóság feltárta, hogy a telephelyen a Bt., a Kft. és végzett tevékenységet. A hatóság a Kft.-vel szemben külön eljárást folytatott le a telephelyen rövid ideig végzett engedély nélküli tevékenysége miatt, esetében az engedély nélküli tevékenység végzése miatt a tevékenység végzését megtiltó határozat született, majd a kiadott telepengedély alapján, illetve a bejelentés-kötelessé váló tevékenység bejelentése alapján az egyéni vállalkozó a telephelyen végezhetett gumijavítási tevékenységét.

A hatóság megállapította továbbá, hogy a telepen a Bt. végzett tevékenységet, időközben a tevékenységet megszüntette, 2011. május 6-tól végelszámolás alá került. A végelszámolás alá került, tevékenységet megszüntető céggel szemben a hatóság már nem járhatott el. A tevékenység folytatása idején tartott helyszíni szemléken a hatóság közterületen történő javítási tevékenységet nem állapított meg, sem olyan zajos tevékenység folytatását, amelynek kapcsán intézkedési kötelezettsége merült volna fel. A felperes által az eljárás során csatolt fényképfelvételek egy-egy pillanatot örökítettek meg, azokból nem volt megállapítható, hogy közterületen bejelentés- vagy engedélyköteles ipari tevékenységet végeznek.

A hatóság vizsgálta az R. 4.§-a alapján, hogy a telep alkalmas-e a tevékenység végzésére. A megkeresett hatóságok jogszabálysértést nem állapítottak meg, a hatóságok vizsgálata alapján a telep a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően működik, a környezetvédelmi hatóság a telephelyet tisztán, rendezetten találta, diffúz légszennyezést nem tapasztalt, vízbázis-védelmi szempontokat pedig a tevékenység nem érintett, így a telephelyen a nyugalmat zavaró, olyan zajhatással és porral járó tevékenység végzése - abban az időszakban, amelyet a hatóság vizsgált -, nem volt megállapítható. A birtokvédelmi kérdések vizsgálatára pedig az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás folytán a hatóság már nem volt jogosult. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a hatóságnak a panasz elbírálása során a határozata meghozatalakor hatályos rendelkezéseket kellett alkalmaznia és az ekkor hatályban levő előírások betartását vizsgálnia. A hatóságnak az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás folytán megváltozott a hatásköre, ezért azokban a kérdésekben nem járhatott el, amely kérdéseket érintően a hatásköre megszűnt. Így nem sértett jogszabályt sem a hatóság, sem az elsőfokú bíróság, amikor a birtokvédelmi jellegű kérdéseket érintően a hatáskör megszűnése folytán a tényállási tisztázási kötelezettség hiányát nem állapította meg és e kérdésekben az eljárás folytatási kötelezettség hiányát rögzítette.

Az R. 2.§ (1) bekezdése, 7.§ (2) bekezdése, 10. (2) bekezdése nem került megsértésre, az 1988. óta telephelyként működő ingatlanon az ipari tevékenység végzése az ZKVSZ 24.§ (7) bekezdésére hivatkozással nem tiltható meg, erre a felperes alaptalanul hivatkozott. A ZKVSZ 24.§ (7) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a meglévő műhelyépületben gumijavítási tevékenység végzése nem tiltható meg, mert az csak a ZKVSZ 2.§ (7) bekezdésében foglaltak fennállása esetén lenne megtiltható. A környezetet zavaró forgalmú és hatású tevékenység fennállását a felperesnek nem sikerült bizonyítania. A hatóság számos alkalommal tartott helyszíni szemlét a telephelyen, a közterületen történő vagy olyan zajos tevékenység végzését, amely a telepengedélybe ütköző módon történő munkavégzést igazolt, nem állapított meg. A tényállás a szükséges körben, a releváns tények körében, tisztázásra került, így a Ket. 50.§ (1) bekezdése megsértésre nem került. A határozat megfelelően indokolt volt, a bíróság az ítéletében számot adott a döntése indokairól, a Pp. 221.§ (1) bekezdése nem került megsértésre. A hatósági megkeresések kapcsán nem volt szükség a felperes panaszának megküldésére, sem a bizonyítékok hatóságok részére történő továbbítására, mert a megkeresett hatóságnak, így a népegészségügyi, a tűzvédelmi és a környezetvédelmi hatóságnak a hatáskörébe tartozó, a telep működésével kapcsolatos kérdések tisztázása volt a feladata, nem a felperes panaszában foglaltak vizsgálata.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes az alperes felülvizsgálati eljárás során felmerült költségét a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán részben le nem rótt, további felülvizsgálati illeték megfizetésére. A felülvizsgálati illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése 70.000 forintban határozza meg, melyből a felperes a felülvizsgálati kérelmén 50.000 forint felülvizsgálati illetéket illetékbélyegben lerótt, ezért a felperes a még hiányzó 20.000 forint felülvizsgálati illeték megfizetésére köteles.

Budapest, 2014. január 15.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton